

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

גמ' כנגדן בעוף. עי
לעיל ד' כ' ע"א חוס'
ד"ה חילומא: רש"י ד"ה
להביא וכו' להבי מפרש.
עי שו"ת נו"צ מ"ת סי'
טו: ד"ה וקרומו רך וכו'
תו לא קאי קרום. עי
לקמן דף עו ע"צ תוד"ה
אפסיק:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אם הוריקן
 וכו' וירוקין שהאדימו
 טריפה הק"ד:

הגהות מהר"ב

רנשבורג

[א] רש"י ד"ה להציא עור
 ציט הבושת וכו' חוץ מזה
 עור. ג"כ עיין זבחים כ"ח
 "ע"א תוס' ד"ה להציא וכו'
 וכמדומה שמהר"מ שיק
 בואן לא ראס: [ב] ד"ה
 גלמא עילאה אינקיב. כאן
 הס"ד ואח"כ מה"ד תתאה
 [מיפקע]:

מוסף רש"י

[illegible][illegible]

קרום: **קרום**. נשכחה צשיניה לחיו
ציד חמרן לעיל (דף גג.) יש דרוסה
לחולדה צפופות וכל כנגד החלל
מיטרפה זה: **חמור**. וכו' וכו' מחמת
האור והפכה מראיתן לשון (איה א)
מעי חמרמרו: **אס** **הוריקו**. מפרש
בגמרא [ע"ב] לב וקורקנן אדומין
שהוריקו וירוקן שהאדמו (א) **אס**
האדומים. הלכ והקורקנן כמשפטן
שלא נשמה מראה שלהן: **דרסה**.
אדה צרגליו: **או** **שריפסה** **צותל**. הכה
צדה צותל: **או** **שריפסה** **צמה**.
האצה למיחש להני תלתא משוס ריסקו
איברים ועדיין מפרסתא אס שהתה
מעט לעת ושחטה כשרה וצדיקה
צערא דאוקמינן צפירקין (דף נה):
גב' מניס ידו. צפיו של עוף
שנשכחו חולדה צרלשו וצורק דוחק
אצבעו כלפי חיק העוף והמוח נדחק
למעלה אס המוח מצצנן ויואל דרך
נגק המכה: **טרפה**. שחא' יקבל
הקרום: **ניחא** **למאן דאמר**. לעיל
(דף מה.) גבי ניקב דאמר עד
דמינקיב עילאה ותתאה שפיר: **אלא**
למאן דאמר. דערץ עילאה לחודה
כי לא מצצנן אמאי כשרה דלמא
עילאה אינקיב לא ותתאה קייס:
הספספה מופקע. צדיפסת אצבע
כשדופחו למעלה: **אין** **צדיקה** לחודה.
לנשיית חולדה: **מניס** **שמיניס** דקוס.
ולאפילו ינקב הקרום פעמיס שאין
המוח יואל על ידי חסיפת אצבע צחי:
מאי הוי. אי אפשר דלא מצצנן
פורתא: **ועקומות**. ונוקב צאלכסון
וכשהמוח נדחק למעלה העלס סותמו
ועומד כנגדו נקבב העלס אינו כנגד
נקבב הקרום: **כי סליק**. זעירי מצבל
לנהרדעא: **ציד**. צד מפרש לעיל
מכניס ידו כי: **אלא במסמא**.
ממלעלה מוליכו על הנקב לראות
אס יאגור בקרום ופותח את הגולגולת
תחלה לאחר שחיטה ופעמיס שאינו

וְיִקְרָא וְהִמְמָר מִקֻּבָּו וּמִסְכֵּי מִמּוֹן יִשְׁחַר: **אף בַּחֲמֹמֶר**. בְּדִקְוֹן וְלֹא חֶסֶד
יִינֵק כְּרוֹם. מִתּוֹךְ שֶׁשֵּׁנִי דְקוֹת וְעֻקּוֹמוֹת אֵינּוּ מִבְּצֻכָּן: **אָזֵל לֹא בַחֲסֵם**
 הִלְכָּךְ יֵב שֶׁזֶכֶר הַעֲסֵם * מֹל כֹּף קִרְיָ: **כִּרֹּם לֹיֵה רָף חֲמֹן**
 וְיִבְרָךְ לְנִשִּׁית חוֹלְדָה אֲרָמָה לֹא מֵעֵרֶךְ צִעֲסֵם לְאִמָּה וְאֵף הוּאֹה חֲמֹן
בְּצוּרֵי דְלִיטָיָה צִעוֹף הַמָּסֶס וְצִית הַכּוֹסוֹת לִיתְגַּוּוּ בְּצוּף: **וְכִנְגִּנָּן בְּצוּף**.

אלו טרפות פרק שלישי חולין

להביא עור של בית הבושת. לקמן בהעור והרוטב (קדף קכב). פירש רש"י הא דלא חשיב ליה בהדיא כהדי חזק צברימא משום דבעולה מיירי שהוא זכר ומיאו איכא מאן דמני זכר בפרק כל הזבחים שקיבלו (זבחים כח. ושם) ולא קמני עולה ויש לומר דלא חשיב זכר מדי דהוה בדוה בדוה הקרבנות ועור שנתת האליהו אע"ג דליה קריבא אלא כדכש מ"מ אימיה או באכילת אדם או באכילת מזבח וא"ת אמאי לא קאמר נמי להביא עור השליל דחשיב לקמן במתמימין בהעור והרוטב (קדף קכב). כהדי אלו שעורומיהם כדשקן ואומר ר"ת משום דלין מפגלים כשליל כדלייתא פרק כל הפסולין (זבחים לה.) פילג בשליל כל תפגל הזבח ואף השליל לא נתפגלו :

רַב וּשְׂמוּאֵל וְלוֹי
יִם וְבוּדָק אִם מִבְּצִיץ
כִּשְׂרָה הַנִּיחָא לְמֹאן
קִרְמָא תַתְּאָה אֵלֶּא

וְיִלְלָהּ אֵינְקִיב תִּתָּא
אֵינְקִיב עֵילָה תִּתָּא
פִּקְעָא אִמְר וְעִירִי אִין
שְׂשִׁינְיָה דְקוֹת וְכִי
אִמְר רַב אוֹשְׁעִיא מִפְנֵי
תְּכִי סְלִיק לְגַהֲרֵדְעָא
מִמֶּרְתִּי לְפָנִיכֶם מַעוֹת
אִמְרוּ מִשְׁמִיָּה דְרַבִּי
אִין לְחוֹלְדָּה בִּיד אַבְל
אִמְר אָפּ בַּמִּסְמָר
חִמְיָה חַד בְּרִיק בִּידָא
אִין דְּבִרִיק בִּידָא אִמְר
חֲטָא^ט עַד מַתִּי אַתָּה
אִמְר אִמְר לִיָּה מֶאֵן
בְּבִרִיק בִּידָא^ט עַד מַתִּי
נְבֻלוֹת נְבֻלוֹת וְהָא
פִּתּוֹת שְׂמָא נִיקָב קְרוּם
יִי יְהוּדָה הוּא דְּבִרִיק
עוֹנֵן בֶּן אֱלֵעָזָר אוֹמֵר
קִין לְחוֹלְדָּה בִּיד אַבְל
אֵצֶם אַע"פ שְׁלָא נִיקָב

ה' ביד אבל לא במסמר אלמא אית ליה בדיקותא
 אף על פי שלא ניקב קרום של מוח אלמא לית
 תאנא "לעוף של מים הואיל ואין לו קרום אין לו קרום
 הואיל וקרומו רך אמר ליה רב נחמן לרב עזרי
 יא ומכשר והונא חברין אמר רב בדיק בידא ומכשר
 ונחמא חכמים בבהמה * כנגדן בעוף יתר עליהן עוף נשבר
 קרום של מוח אמר ליה ההוא בעוף של מים הואיל
 וים ס"ד אלא הואיל וקרומו רך ההיא תרנגולתא דהואי
 ויה דרב מתנא נשבר העצם ולא ניקב קרום של מוח
 ותני לוי טרפות שמנו חכמים בבהמה כנגדן בעוף יתר
 וים אע"פ שלא ניקב קרום של מוח אמר ליה התם
 אין לו קרום אין לו קרום ס"ד אלא אימא הואיל וקרומו
 יממשא רב ימר בדיק במיא רב אחא בר יעקב בדיק
 בגילא

המסמך נוקצו ומפסיד ממון ישראל: **אף במסמך**. בודקין ולא חיישין ללמלא איהו נקיב ליה בידא דדמפרש: **במחטא**. דכפרישית במסמך: מתוך ששיניה דקות ועקומות אינו מבדיל: **אבל לא במסמך**. מפני שמכלה ממון של ישראל: **נשבר העצם**. לקמיה פריך: וקראו הלכך כי נשבר העצם "מו לא קאי קרום: **אמר לי רב נחמן לרב ענן**. תמנהי בואת: **מר אמר**. אתה אמרת לי שראת שמחל שישומו לגביהם חולדה לאלמל לא מטרף בעצם לתלדיה ואף הווא מברין אמר לי לדארי חויה רב דדיקין בידא וקשאי לי והא מני לוי רב: במיד' דלחיה צעוק המסס ובית הכסות ליתמהו בצוק: **בדיק בשימא**. נגד השמש מסתכל אם יראה" נקב שהאור יפה לצדיקה: **כנגדן** בצעוק.

צמיח

13.

עין משפט
נר מצוה

נר מצוה

ד"ר א ב מצואר לעיל דף
מב:

שחיטה הלכה ז סמג
עשין סג טור ש"ע י"ד קי'
ל סעיף ב:

מנחם

רמז ו מ"י פ"ז מהל'
שחיטה הלכה כ'
ופ"י שם הלכה יא סמג שם
טוש"ע י"ד סימן נב סעיף
א:

כ סמג שם טוש"ע
י"ד סימן נח סעיף ב:

ר"ח ח ט מ"י פ"י שס
הלכה ז סמג שס
טוש"ע י"ד סימן ל סעיף
: 3

רִימָן י מִיִּי פִּי שֶׁם הִלְכָה
 יוּ וּפִי שֶׁם הִלְכָה י
 :[יא]

שיטה מקובצת

וּמִפְּרַכְסָּתָא אִם
 שֶׁהָתָּה: **ב** וְלֹא יִקְבּוּ
 דְּלֹא תִימָא: **ג** נִחְמְרוּ
 נִכְרָצוּ מִחֲמַת: **ד** אִם
 יִירוּקִים מִפֶּרֶשׁ בִּגְמָרָא:
ה וִירוּקִים שֶׁהָאִדְמִי
 דִּקֵּץ: **ו** בְּחִיפָתָא אֲצַבֵּעַ
 כְּשֶׁדוּחָפוּ: **ז** אִם יִרְאֶה
 שֶׁם נִקְבּ:

רבינו גרשום

[illegible]